

[Formanden]

Fru Kirsten Jacobsen for en kort bemærkning, og så tror jeg, vi kan slutte de korte bemærkninger i denne sekvens.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Der er ingen som helst grund til hverken at sige langt eller kort undskyld. Det er en notorisk kendsgerning, at båndlagte midler, i det omfang de skal opføres på formueopgørelsen, uanset at man ikke kan få adgang til hverken kapital eller renter, vil være med i beregningsgrundlaget for, om der skal betales for hjemmehjælp eller ej. Sådan forholder det sig. Og så kan man kalde dem det ene eller det andet, det er i og for sig ganske ligegyldigt.

Må jeg så sige til hr. Jes Lunde, at det jo ikke er sådan, at man ligefrem kan lave sjov med det her. Jeg mener, at hvis man nu var så heldig at have 100 mio. kr. og de stod båndlagt i en fond, hvor man hverken kunne få kapitalen eller renterne, hjælp det jo ikke meget, at arvingerne kunne få dem, for man kunne ikke betale for hjemmehjælpen, mens man levede, og man havde kun hjemmehjælpen, mens man levede.

Det handler om, at den person, der modtager hjemmehjælpen, ikke kan komme i besiddelse hverken af kapital eller af renter, og alligevel vil man tage denne person med under den kategori, der skal betale for hjemmehjælp. Og det er der et stort, markant flertal for herinde, inklusive SF. Det tager vi til efterretning, men i Fremskridtspartiet synes vi, at hvis der skal være betaling, skal der i hvert fald også være betalingssevne, og det er der ikke her.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Må jeg først takke for, at grønlandske og færøske medlemmer af Folketinget traditionen tro også denne gang har taget ordet og har givet os hernede et indtryk af de temaer, som spiller en rolle deroppe. Det er vi taknemlige for.

Hr. Rosing spurgte, hvad folkeafstemningens resultat, nej til Maastrichttraktaten, mon kan komme til at betyde for Grønlands fremtid. Jeg vil sige om det, at det er svært at give et sikkert svar nu, for vi er jo ikke fremme i den periode, hvor vi med sikkerhed ved, hvad det hele slutter med. Men jeg forstår godt, at man på Grønland er noget urolige, og det har selvfølgelig sin forklaring i, at vi må erkende

og anerkende, at EF har givet Grønland en overordentlig tilfredsstillende ordening med hensyn til fiskene og pengene – for nu at sige det ligeud. EF-støtten til Grønland har i en år-række været på et overordentlig smukt og forment niveau, og man kommer ikke uden om, at når EF har givet Grønland en så god behandling, er det vel til dels en afledning af det fulde danske EF-medlemskab. Grønland har en, synes jeg godt vi tør sige, fortræffelig fiskeriaftale med EF, og den er udtryk for en betydelig goodwill både over for Grønland og over for Danmark.

Hvordan en kommende genforhandling måtte falde ud, når tiden er inde og situationen kunne tænkes at være den, at Danmark var i en anden europæisk position end vore 11 gamle partnere, tør jeg slet ikke bedømme på nuværende tidspunkt. Det er ganske uoverskueligt, men det siger sig selv, at alle vi i Danmark vil anstrenge os alt det, vi kan, for at sikre, at Grønland fortsat får den bedst tænkelige behandling, når Grønland, uanset hvordan Danmark er stillet, skal føre forhandlinger i fremtiden om fiskeriaftaler og andet med EF-myndighederne.

Hr. Steenholdt var inde på samme tema og udtrykker det på denne måde: Hvad kan mon den usikkerhed, der netop i dette øjeblik hersker om Danmarks fremtidige placering i Europa og EF, føre til, når man spørger til Grønlands interesser? Og hr. Steenholdt var særlig inde på det tema, at hvis man med rette kunne frygte en vis økonomisk afmatning i det danske samfund – måske ikke lige netop nu, men på længere sigt – kunne det så ulykkeligvis få en afsmittende virkning på Grønland, og man kan også sige på Færøerne, for vores økonomier har jo mange tætte berøringspunkter.

Det vil vi anstrenge os for ikke sker, bestemt, og det er jeg sikker på alle danske partier vil være ganske enige i i det hele taget. Vi må alle se det som opgaven nu at forhindre virkeliggørelsen af tendenserne af nej et forleden – og den usikkerhed, det afstedkommer – nemlig at det kunne udvikle sig til en økonomisk afmatning. Det beskæftigede jeg mig meget med i min indledende tale i formiddags, og det er jeg sikker på uanset uenigheden om ja et eller nej et at alle danske partier vil være ganske enige i.

Jeg har lejlighed til i august at besøge Grønland, fordi de grønlandske myndigheder har